

Stop politie!

Met een gangetje van rond de honderd rij ik over de provinciale weg naar huis. Het is inmiddels half één en af en toe kijkt de maan schuchter om de hoek van een wolk. Het asfalt is een beetje nat en zorgt voor een prettig gezoem om wat bij weg te dromen.

Een grote rat zorgt er echter voor dat ik niet in slaap val voor ik m'n bed zie. Met ware doodsverachting steekt hij de weg over, kijkt even op, en schiet dan rakelings onder het rechter voorwiel door. Die zal in de berm nog wel even nadijgen, denk ik, net als ik trouwens. Ik ben klaarwakker.

Ik zet de muziek iets harder om dat de laatste kilometers ook zo te houden. Mijn hand zit echter nog bij de volumeknop als een grote nachtvlinder door het licht van de koplamp schiet. Instinctief trek ik aan het stuur, vraag me af wat voor soort het was, en probeer de auto op de weg te houden. Het wordt weer voorjaar denk ik, maar goed dat het 's nachts zo rustig is op de weg. Twaalf seconden later licht een rood bordje op in de spiegel: "STOP" "POLITIE"!

"Zo", zegt de agent, nadat hij mijn papieren heeft gezien, "waar gaan wij zo slingerend naar toe?" "Waar u naartoe gaat weet ik niet", antwoord ik zo vriendelijk mogelijk, "maar ik ga naar huis." "Wijsneus", zie ik hem denken, en vooroverbuigend tracht hij een alcohollicht te ontdekken. "Ik probeerde een nachtvlinder te ontwijken", mompel ik als uitleg. "Natuurlijk", zegt hij, "natuurlijk, kom maar even mee naar onze auto, daar zitten er nog veel meer."

"Meneer probeerde een nachtvlinder te ontwijken", zegt hij tegen z'n collega die al een blaaspijpje tevoorschijn heeft gehaald. "Natuurlijk", zegt deze grinnikend, "natuurlijk, blaas hier maar even". Maar als er niets verkleurt worden ze iets gemoedelijker. Ik vertel over de lezing over vlindervriendelijk tuinieren die ik net in Almelo gegeven heb. Ook het verschil tussen nachtvlinders -"oh, van die motten"- en dagvlinders komt nog even aan bod. Enthousiast vertel ik dat ik een week geleden de eerste Citroenvlinders en Kleine vossen al weer heb gezien. Eén van de heren blijkt een tuinliefhebber te zijn en een zakje vlinderbloemenzaad neemt de laatste verdenkingen van dronkenschap weg.

"Vlindervriendelijk tuinieren is prima, maar dat vlindervriendelijke rijgedrag zou ik toch maar achterwege laten" zegt de agent als we na een kwartiertje terug lopen naar mijn auto, "dat kan je de kop kosten". Ik geef hem nog een stapeltje folders mee voor in de kantine en stap weer in. "Pas maar op voor overstekende padden", grapt hij nog door het open raam. "Inderdaad", zeg ik, "het zou best eens kunnen gaan motregenen". "Mot-regen"?, kijkt hij me vragend aan, "wat hebben die nachtvlinders nou met padden te maken?"

Henkjan Kievit